

sibste Taler (Sessen) yttrede, at man strax burde stemme imod dette Lovforslags videre Fremme, maa jeg udtale det som min Mening, at det er et Middel, som man saa sjældent som muligt skal bringe i Anvendelse ligeoverfor Regjeringsforslag, hvortil kommer, at det jo dog kunde være muligt, at man kunde faae Noget ud deraf. Efter hvad jeg har hørt flere Rindige yttre, og efter det Smule Kjendskab, jeg selv har, maa jeg formene, at en Jernbane til Helsingør maa betragtes som et vigtigt Statsanliggende. I denne Henseende maa det iøvrigt mærkes, at i Lovens Titel fremtræder Forholdet saaledes, som om der her var Spørgsmaal om Anlæg af en Bane til Helsingør; men naar man gjen-nemlæser Lovforslaget, viser det sig, at en saadant Bane kun er en Biting, men at Hovedsagen er Banen til Klampenborg; paa den anden Side see vi saa ofte, at Lovforslag i en vis Skikkelse vandre ind i et Udvalg, men komme ud derfra i en ganske anden Skikkelse, saa at det jo dog ogsaa her kunde være muligt, at man paa ret taalelige Betingelser kunde faae en Bane til Helsingør, hvor Banen til Klampenborg blev en Biting. Jeg maa derfor ønske, at Forslaget gaaer videre; Spørgsmaalet om dets Behandling ved et Udvalg vil jo senere ligge for.

Indenrigsministeren ad interim: Det er en temmelig vanstelig Sag at forsvare Lovforslaget imod endeel af de Indvendinger, der ere gjorte derimod, da jeg aldeles deler de Anskuelse, hvorpaa disse Indvendinger ere byggede. Jeg er fuldkommen enig med de Herrer, som mene, at Banen bør føres til Helsingør, og som deri see en stor Fordeel for Landet. Denne Linie til Helsingør udgjør jo ogsaa et Led af den hele Jernbaneplan, der vil komme under Forhandling; jeg vil dog i den Henseende bemærke, at jeg paa ingen Maade har givet Løfte om at forelægge noget i deelt Lovforslag, idet jeg netop har søgt at godtgjøre, at Thinget burde undgaae at vedtage saadanne ideale Lovforslag, Forslag, der ikke vare baserede paa forudgaaede nøiagtige Undersøgelser og Forhandlinger. Nei, det er et reelt Forslag, som jeg, for mit Bedkommende, ønskede at forelægge Thinget, overla-

dende til mere begavede Naturer at fremkomme med de ideale Forslag. Foraaavdt det altsaa virkelig skulde kunne lykkes at tilvejebringe en Overenskomst om en mere eller mindre omfattende Jernbaneplan, er det en Selvfølge, at det foreliggende Lovforslag vilde falde bort. Lovforslaget er saaledes et subsidiairt, idet det ikke vil komme til Anvendelse, dersom den større Plan, hvad jeg anseer for det i og for sig Dnskeligste, kommer til Udførelse; dette er den første Forudsætning, hvorfra man maa gaae ud med Hensyn til Lovforslagets Betragtning. Men Forslaget er ikke alene subsidiairt med Hensyn til den mere omfattende Jernbaneplan, det er ogsaa subsidiairt med Hensyn til selve Anlægget af en Jernbane til Helsingør, hvorom ogsaa nogle Udtryk i selve Lovens Vidne; det hedder nemlig i §. 1, at, foraaavdt den Regjeringen tidligere givne Bemyndigelse til at meddele Concession paa en Jernbane mellem Kjøbenhavn og Helsingør ikke er kommen til Anvendelse inden „den 1ste April 1861“, kan Regjeringen meddele det sjællandske Jernbaneselskab Concession til udelukkende Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Kjøbenhavn til Helsingør; men hvorfor staaer der i Lovforslaget, at denne Bestemmelse først skal træde i Kraft den 1ste April 1861, hvad er Meningen dermed? Det er den, at alle de ærede Herrer, der interessere sig for Anlægget af en Jernbane til Helsingør, maae vide at bruge deres Tid og komme i Orden inden 1ste April 1861. Naar der saaledes er fastsat en Termin, inden hvilken de maae arrangere sig, er dette en stor Opfordring for dem til i Gjerningen at vise deres Interesse for Sagen; thi, hvis de ikke til den Tid indfrie de givne Løfter ved solide Tilbud, vide de, at jeg vender mig et andet Sted hen; man vil altsaa see, at der her sættes de Lysthavende en Grændse for, hvad man lover og giver dem Udfigt til. Mellem de sig inden 1ste April 1861, skal jeg med den største Fornøielse underhandle, paa hvilket Grundlag der maatte opstilles, og som jeg maatte finde antageligt, henholdende mig til, hvad jeg igaar tillod mig at udtale, at jeg ikke skal have Noget imod at behandle Sagen paa hvilken som helst Maade, naar Betingelserne i og for sig ere gunstige og antagelige. Lov-